

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Moldovan Gabriela în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Strașnîi Vasilii Nicolai, născut la 29 aprilie 1949, originar și domiciliat s. Berlinți, r-nul Briceni

și

Strașnîi Alexandra Gheorghe, născută la 12 iunie 1950, originară și domiciliată s. Berlinți, r-nul Briceni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 17.07.2013-03.03.2014
2. *instanța de apel:* 16.04.2014-09.12.2015
3. *instanța de recurs:* 28.04.2016 - 25.05.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 03 martie 2014, Strașnîi Vasilii Nicolai și Strașnîi Alexandra Gheorghe, au fost achitați de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

2. Pentru a se pronunța prima instanța a constatat, că Strașnîi V. și Strașnîi A. sunt învinuiți de organul de urmărire penală în faptul că, în seara de 02.02.2013, în jurul orei 21.00, aflându-se lângă gospodăria lor din satul Berlinți r-nul Briceni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul relațiilor de conflict cu vecinul Culibaba Gheorghii, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți a corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 41-D vătămări corporale medii, după criteriul dereglării sănătății de lungă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Strașnii V. și Strașnii A. să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la câte 5 ani închisoare, fiecare, iar conform art. 90 Cod penal, să le fie suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța a dat prioritate declarațiilor inculpatei și a martorilor apărării, care au susținut că la data, ora și locul indicat în învinuire s-au aflat la fermă și careva conflicte nu au avut cu vecinul Culibaba G.;

- au fost ignorate declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, care au relatat circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpați, declarații ce sunt veridice și nu au fost combătute prin alte probe;

- prima instanță a apreciat neobiectiv pretensele divergențe între declarațiile părții vătămate Culibaba G. și a martorului Culibaba A. fără a se ține cont de faptul, că după comoția suportată Culibaba G. putea să nu perceapă real cele întâmplate;

- prima instanță la emiterea sentinței a încălcat prevederile art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală.

3.2 Avocatul Cîrțica B. în numele părții vătămate, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Strașnii V. și Strașnii A. să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Strașnii V. și Strașnii A. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la câte 5 ani închisoare, fiecare, iar conform art. 90 Cod penal, le-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, pentru fiecare. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Culibaba G. a fost admisă integral și s-a încasat de la Strașnii V. și Strașnii A. dauna materială în sumă de 5.267 lei, dauna morală în sumă de 10.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2.000 lei, în total suma de 17.267 lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că deși inculpații neagă cu desăvârșire comiterea faptelor imputate, vinovăția lor se confirmă prin probele administrate în cauză de către organul de urmărire penală, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, căroro prima instanță nu le-a dat o apreciere obiectivă și anume: declarațiile părții vătămate Culibaba G., martorilor Culibaba A., Martâniuc M., Martâniuc G., Nercaș V., Strașnii E. și Dusinscaia M. și materialele cauzei: raportul din 07.02.2013 (f.d. 7 v. I); raportul R-2 nr. 268 din 03.02.2013 (f.d. 9); cerere (f.d. 10); raport de constatare medico-legală nr. 80 din 04.02.2013 (f.d. 11); proces verbal de audiere a părții vătămate din 13.02.2013 (f.d. 16-17, 80); proces

verbal de audiere a bănuțiilor Strașnîi V. și Strașnîi A. din 17.02.2013 (f.d. 29, 42); revendicare (f.d. 33, 45); cererea lui Culibaba G. din 27.02.2013 (f.d. 49); raport de expertiza medico-legală nr. 58 D din 18.03.2013 (f.d. 61); proces verbal de confruntare din 27.04.2013 (f.d. 69-79, 71-72); acțiune civilă înaintată de partea vătămată (f.d. 147-148, 123 v. II).

Instanța de apel a constatat, că cumulul probelor administrate în cauză, denotă cu certitudine vinovăția inculpaților în faptul, că în seara de 02.02.2013 în jurul orei 21.00, aflându-se lângă gospodăria lor din s. Berlinți, r-nul Briceni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul relațiilor de conflict cu vecinul Culibaba G., i-au aplicat acestuia multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 41 D vătămări corporale medii, cu dereglarea de lungă durată a sănătății, acțiuni ce se încadrează pe deplin în componența infracțiunii, prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale și sănătății, ce nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane.

În opinia instanței de apel, comiterea de către inculpați a faptei penale cu intenție directă, se confirmă prin depozițiile părții vătămate, ce coroborează cu restul probelor administrate pe caz.

Instanța de apel a menționat, că soluția primei instanțe referitor la lipsa probatoriului ce ar demonstra vinovăția inculpaților, este lipsită de temei, deoarece nici una din probele administrate, nu pune la îndoială prezența la locul faptei a altor persoane, decât cei implicați în conflict. De altfel, a fost cert stabilit și temeiul apariției acestui conflict, legat de careva neînțelegeri referitor la suprafața pășunilor pentru păscutul vitelor.

Ce ține de alegația primei instanțe, referitor la contradicțiile dintre declarațiile părții vătămate, instanța de apel a reținut, că acestea sunt identice și consecutive, deoarece faptul distanței parcurse de la magazin de 5 sau 10 m., precum și momentul în care victima și-a pierdut cunoștința, la începutul loviturilor sau mai târziu, nu schimbă esența depozițiilor depuse și respectiv nu afectează valoarea probantă a acestora.

De asemenea, analizând declarațiile martorului Culibaba A. din cadrul urmăririi penale și prima instanță, în viziunea instanței de apel și acestea sunt identice și nu conțin careva divergențe, ultimul relatând amănunțit împrejurările în care inculpații i-au aplicat lovituri soțului său Culibaba G., iar neintervenirea acesteia în conflict, este legată doar de teama manifestată referitor la securitatea sa.

Referitor la divergențele dintre declarațiile părții vătămate și martorului Culibaba A., în sensul declarării de către partea vătămată, că în timpul conflictului el și inculpații nu strigau, el nu a chemat în ajutor, pe când martorul Culibaba A. a indicat, că în timpul conflictului inculpații strigau, iar soțul striga în ajutor, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, ținându-se cont de rezultatele expertizei medico-legale, conform cărora Culibaba G. a avut comoție cerebrală, astfel nepercepând real cele întâmplate.

La stabilirea categoriei pedepsei penale, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de faptul, că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, se caracterizează negativ la locul de trai, Strașnii V. făcând abuz de alcool, iar Strașnii A. nefiind la prima abatere de la lege, anterior fiind atrasă la răspundere penală, ambii neconștientizând pericolul social a faptelor comise, nerecunoscându-și vinovăția, manifestând o atitudine indiferentă față de faptele comise și urmările survenite la victimă, necontribuind la recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Ținând cont de împrejurările în cauză, instanța de apel a conchis de a stabili inculpaților pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia, considerând-o utilă și benefică pentru corectarea ultimilor, având scopul prevenirii săvârșirii pe viitor a altor fapte penale.

De asemenea, instanța de apel a considerat necesar de a casa sentința și în latura civilă prin admiterea cerințelor formulate de către apărătorul Cîrțica B. în numele părții vătămate, dispunând încasarea de la inculpați în beneficiul părții vătămate a daunei materiale în sumă de 5.267 lei, a celei morale în sumă de 10.000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2.000 lei, în total suma de 17.267 lei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Moldovan G. în numele inculpaților, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului autorul invocă:

- instanța nu a luat în considerație necoroborarea probelor între ele;
- însăși Culibaba G. nu cunoaște cu exactitate de către cine a fost lovit, fapt confirmat prin adresarea sa la poliție în altă zi, decât cea în care i-au fost aplicate loviturile, totodată la adresarea la medic nu indică de către cine a fost lovit, menționând că de doi vecini, fapt ce dovedește neîncrederea sa;
- declarațiile părții vătămate Culibaba G. date la urmărirea penală diferă de cele date în cadrul ședinței de judecată, de asemenea declarațiile acestuia fiind contrazise de către martorul Culibaba A.;
- declarațiile martorilor Culibaba A. și Martâniuc M. date la urmărirea penală diferă de cele date în cadrul ședinței de judecată;
- martorul Martâniuc G. contrazice declarațiile martorului Martâniuc M., care este soția acestuia;
- declarațiile martorului Dusinscaia M. au fost confirmate de către martorul Strașnii E.;
- urmărirea penală a fost exercitată cu erori grave de procedură și fără acumularea probelor ce ar demonstra vinovăția inculpaților;
- declarațiilor martorilor precum că i-ar fi cunoscut bine pe inculpați deoarece era luminos afară se contrazic prin răspunsul Serviciului Meteorologic de Stat, conform căruia la data de 02.02.2013 în s. Berlinți, r-nul Briceni, era cer noros.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel

motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegale și nu conțin indicii unor erori de drept. Recursul nu conține argumentele ilegalității hotărârii instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. La fel, instanța de apel la stabilirea pedepsei a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana inculpaților, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, aplicând corect pedeapsa inculpaților.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către recurent nu s-a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se atestă că avocatul Moldovan G. pledează asupra nevinovăției inculpaților, temei ce se raportează la prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că *„hotărârile instanței de apel poate fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurente, în sensul că inculpații nu au săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Totodată, instanța de apel casând sentința primei instanțe și recunoscându-i vinovați pe Strașnîi V. și Strașnîi A. de săvârșirea infracțiunii imputate, și-a

argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate, a martorilor și din probele materiale administrate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpați a infracțiunii de vătămarea intenționată medie a integrității corporale și sănătății, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 148-157, v. II).

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs constată, că recurenta invocând, că inculpații nu sunt vinovați în săvârșirea infracțiunii imputate, iar probele nu coroborează între ele, de fapt semnaleză dezacordul și cu latura subiectivă a infracțiunii de vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, asupra căreia s-a expus argumentat instanța de apel. Cu toate acestea, instanța de recurs va purcede la analiza acestui element în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Rezultând din considerentele teoretice, latura subiectivă a infracțiunii de vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, se exprimă în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă. Dacă intenția făptuitorului a fost directă sau indirectă, ne putem da seama analizând circumstanțele factice ale celor comise: obiectul vulnerant folosit, zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență; intensitatea actelor de violență; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul ante și postagresional al făptuitorului. Motivele infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal pot fi diverse: răzbunare, gelozie, invidie, ură, motive huliganice.

Colegiul penal atestă, că în prezenta speță instanța de apel întemeiat a conchis, că inculpații au săvârșit infracțiunea de vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, aplicând lui Culibaba G. multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, reieșind din declarațiile părții vătămate, care în cadrul ședinței de judecată a declarat, că Strașnii V. l-a doborât la pământ și în acel timp a venit și Strașnii A., ambii aplicându-i lovituri cu picioarele în regiunea capului și pieptului, Strașnii A. l-a călcat pe mână ca să nu poată să se apere.

Totodată, în opinia instanței de recurs intenția directă a inculpaților de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății părții vătămate este confirmată și prin declarațiile: martorului Culibaba A., care a confirmat, că a ieșit în drum și a văzut cum soții Strașnii îl băteau pe soțul său, care era la pământ, Strașnii A. a doua zi i-a comunicat, că motivul conflictului este legat de imas; martorilor Martîniuc M. și Martâniuc G., care au menționat, că la fața locului au văzut sânge, iar Culibaba G. le-a spus că a fost bătut de Strașnii V. și Strașnii A., de asemenea în seara incidentului au văzut-o pe Strașnii A. cu lanterna în mână; martorului Nercaș V. conform căruia la distanța de 1-2 metri de la gardul inculpaților a observat pete de sânge; raportul de expertiză medico-legală nr. 41-D din 14.02.2013, conform căruia lui Culibaba G. i-au fost cauzate vătămări corporale

medii, după criteriul duratei dereglării sănătății, primirea a astfel de vătămări corporale la cădere de pe suport propriu este puțin posibil.

De asemenea, Colegiul penal menționează, că instanța de apel corect a reținut și faptul că nici una din probele administrate pe caz, nu pune la îndoială prezența la locul faptei a altor persoane, decât cei implicați în conflict, iar motivul apariției acestui conflict, este legat de careva neînțelegeri referitor la suprafața pășunilor pentru pășcutul vitelor.

Din perspectiva celor menționate, Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpaților este prezentă și confirmată prin probele administrate la dosar latura subiectivă a infracțiunii de vătămarea intenționată medie a integrității corporale și sănătății, de rând cu celelalte elemente ale infracțiunii date.

Referitor la alegațiile recurentei, precum că Culibaba G. prin adresarea sa la poliție în altă zi, decât cea în care i-au fost aplicate loviturile confirmă faptul, că ultimul nu cunoaște cu exactitate de către cine a fost lovit, Colegiul penal consideră, că aceasta este doar o interpretare personală a recurentului și contravine declarațiilor părții vătămate și a martorului Culibaba A., conform cărora în seara incidentului la data de 02.02.2013 au sunat la poliție, dar nu a răspuns nimeni, astfel Culibaba G. s-a adresat la poliție a doua zi, la data de 03.02.2013, fapt confirmat prin raportul inspectorului de sector Nercaș V. nr. 268, conform căruia, Culibaba G., la data de 03.02.2013 l-a înștiințat prin telefon despre faptul că la data de 02.02.2013 a fost maltratat de Strașnii V. și Strașnii A., pricinuindu-i dureri fizice.

Nu este fondată nici critica secundă din recursul declarat de avocat, întemeiată pe faptul, că Culibaba G. în adresarea la medic nu indică de către cine a fost lovit, menționând că de doi vecini, fapt ce dovedește neîncrederea sa. Astfel, în opinia instanței de recurs faptul dat nu are careva efect asupra stabilirii vinovăției inculpaților, în speța dată, în situația în care din cererea părții vătămate adresată Comisarului r-lui Briceni la data de 04.02.2013, acesta indică direct persoanele care l-au maltratat, solicitând atragerea la răspundere a lui Strașnii V. și Strașnii A.

Totodată, nu este fondată nici critica întemeiată pe faptul, că declarațiile părții vătămate Culibaba G. date la urmărirea penală diferă de cele date în cadrul ședinței de judecată. Dimpotrivă, instanța de recurs verificând declarațiile părții vătămate, constată că nu sunt careva divergențe, astfel în cadrul urmării penale, ultimul a declarat, că Strașnii V. l-a doborât la pământ și în acel timp a venit și Strașnii A., ambii aplicându-i lovituri cu picioarele în regiunea capului și pieptului, Strașnii A. l-a călcat pe mână ca să nu poată să se apere, și-a pierdut cunoștința, iar când și-a revenit i-a văzut că fug. În ședința de judecată a dat aceleași declarații, totodată menționând și faptul că i-a recunoscut pe vorbă pe inculpați. Respectiv, Strașnii V. spunând că „l-am ucis”, iar Strașnii A. „lasă-l să moară”. (f.d. 131 verso v. I).

Cu referire la divergențele dintre declarațiile martorului Culibaba A. date în cadrul urmării penale și instanța de judecată, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 155 v. II, decizia atacată se motivează corespunzător, că declarațiile martorului Culibaba A. sunt identice și nu conțin careva divergențe, ultima relatând detaliat împrejurările în care inculpații i-au aplicat loviturii părții vătămate, iar neintervenirea acesteia în conflict este legată de

teamă. De asemenea, instanța de apel just s-a expus și la argumentul referitor la divergențele dintre declarațiile martorului Culibaba A. și a părții vătămate, menționând că ultimul nu a perceput real cele întâmplate, deoarece conform rezultatelor expertizei medico-legale, acesta a avut comoție cerebrală.

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recursul apărătorului, precum că martorul Martîniuc M. se contrazice în declarații. În acest sens, Colegiul penal reține, că Martîniuc M. la urmărirea penală a declarat, că ea cu soțul său au fost la fața locului și au văzut urme de sânge, iar în ședința de judecată a afirmat același lucru, suplimentar menționând și faptul, că în momentul când s-au apropiat de poartă au văzut-o pe Strașnîi A. cu lanterna în mână, era noapte de iarnă cu lună, declarații care au fost susținute și de către martorul Martîniuc G., care a relatat, că a văzut-o pe Strașnîi A. cu lanterna în mână, în acea seara era lună, iar la fața locului a văzut sânge. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge și argumentul precum că martorul Martîniuc G. contrazice declarațiile martorului Martîniuc M., care este soția acestuia.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Astfel, în cauză, nu există posibilitatea legală de a interveni asupra analizei probelor efectuate de instanța de apel, care în raport cu întreg materialul probator a înlăturat declarațiile martorilor Dusinscaia M. și Strașnîi E.

Ce ține de argumentele aduse de recurentă, în sensul că urmărirea penală fost exercitată cu erori grave de procedură, Colegiul penal conchide, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportând norma dată la argumentele supuse analizei, Colegiul atestă că din materialele cauzei nu rezultă că apărătorul inculpaților ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă a urmăririi penale când lui Strașnîi V. și Strașnîi A. le-au fost aduse la cunoștință ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuți, învinuiți, drepturile și obligațiile acestora sau la audierea ultimilor. De asemenea, inculpaților le-a fost expediat rechizitoriul și au fost înștiințați despre terminarea urmăririi penale prin scrisoarea din data de 28.06.2013 (f.d. 102, 103 v. I), iar cauza penală a fost trimisă în instanța de judecată la data de 15.07.2013 (f.d. 106 v. I), astfel aceștia cunoscând drepturile ce le-au fost aduse la cunoștință (f.d. 88-89, 92-93 v. I), inclusiv dreptul de a prezenta documente și alte mijloace de probă și de a face cunoștință cu materialele cauzei după terminarea urmăririi penale, în cele din urmă nu au înaintat careva cereri sau demersuri de a fi prezentate careva probe, a fi efectuate careva acțiuni procesuale sau a fi audiați careva

martori. Astfel, invocarea ilegalității acțiunilor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Cât privește critica invocată de către autorul recursului, precum că caracteristica negativă a inculpaților a fost întocmită de primarul s. Berlinți, care este nașul părții vătămate, instanța de recurs statuează, că veridicitatea celor indicate în caracteristica inculpaților se confirmă prin revendicarea anexată la materialele cauzei în privința lui Strașnii A., conform căreia ultima anterior a fost atrasă la răspundere penală.

La fel, este nefondată și ultima critică din recursul avocatului ce ține de faptul, că declarațiile martorilor, precum că i-ar fi recunoscut bine pe inculpați, deoarece era luminos afară, se contrazic prin răspunsul Serviciului Meteorologic de Stat, conform căruia la data de 02.02.2013 în s. Berlinți r-nul Briceni era cer noros. În acest sens, instanța de recurs constată, că conform răspunsului Serviciului Meteorologic de Stat nr. 08/19 din 10.01.2014, se confirmă că la data de 02 februarie 2013, în jurul orei 18.00-23.00 în s. Berlinți r-nul Briceni, înălțimea stratului de zăpadă era de 11 cm, iar cerul era posomorât (f.d. 140 v. I), astfel împrejurările date nu exclud declarațiile martorilor despre recunoașterea inculpaților, deoarece starea meteo în timpul săvârșirii infracțiunii, nu era de așa natură ca să constituie obstacol de vizibilitate a celor din jur.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide, că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpaților sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanța de apel este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și semnalate de apărătorul inculpaților, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Moldovan Gabriela în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Strașnii Vasilii Nicolai** și **Strașnii Alexandra Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 iunie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie